

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΗΚΕ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α
Συνδέσμου -
Εφημερίδας
Κ α ρ α ι σ κ ο υ 111
ΤΗΛ. 4123.528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32
Γραφεία Εφημερίδας Αθηνών
Ακαδημίας 61 106 79
Τηλ. 3644.628

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ •

ΕΤΟΣ 38ον

• ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1985 •

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 412

Πάνω στα γεγονότα

ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ακροατή από γράμμα του συμπολίτη, τ. συμβολαιογράφου, κ. Πάνου Κούρνια, που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, σε συνδυασμό με τα νεότερα στοιχεία που περιέχει η δημοσιεύμενη, σε άλλες στήλες τούτου του φύλλου, ενημέρωση του Προέδρου της Κοινότητάς μας κ. Γ. Τσελέ σχετικά με τη μεταστέγαση του Γυμνασίου - Λυκείου στη «Γαλαξία» επανερχόμαστε στο ζήτημα αυτό, που το θεωρούμε κρίσιμο για τον τόπο. Τα νέα στοιχεία για το ζήτημα είναι: ότι από την Κοινότητα και όλους τους αρμόδιους δημοτικούς και τοπικούς παράγοντες αποφασίστηκε οριστικά η εγκατάσταση των σχολείων στη «Γαλαξία» ότι ο προϋπολογισμός της αξίας του έργου υπολογίστηκε σε 30 εκατομμύρια: ότι «κόπηκε» πίστωση 6 εκατομμυρίων και ότι το έργο δημοπρατείται ως τις αρχές Μαρτίου 1985, με προοπτική να έχει ολοκληρωθεί για το νέο σχολικό έτος. Από όλα αυτά βγαίνει το συμπέρασμα ότι το σπουδαίο θέμα μας, από την πλευρά του τόπου μας, σχεδόν, έχει λήξει. Σε βάσιμες τις γνώμες όλων, όσοι συνέβαλαν στη διαμόρφωση και λήψη της σχετικής αποφάσεως. Ας μας επιτραπεί όμως, να διατηρήσουμε τις επιφυλάξεις μας για την απόλυτη ορθότητά της, κυρίως λόγω της μεγάλης, σχετικά, αποστάσεως μεταξύ Γαλαξίας και οικισμού, που θα ταλαιπωρεί καθημερινά ιδίως τους μαθητές ηλικίας διδασκόμενων τους μήνες του Γαλαξειδιώτικου χειμώνα, με τις βροχές και το κρύο του. Πως θα καλυφτούν οι ανάγκες σ' αυτό το νεοφυλάκιο σημείο; Με λεωφορείο; Είναι μια κουβέντα που μπορεί να καθησυχάζει, αλλά θίγει αντικείμενο πολύπλοκο, που, συνήθως δεν είναι ικανοποιητικά τα οφέλη του.

Με το ποσό των 30 εκατομμυρίων που προϋπολογίστηκε η αξία του έργου στη Γαλαξία, θα μπορούσαν να προσωθηθούν, κατά τη γνώμη μας, λύσεις πολύ πιο πετυχημένες. Και απορεί κανείς, γιατί ατόνησε πα-

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
Ανακοινούνται ότι ύστερα από απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως της 27.1.1985 η ετήσια συνδρομή των Μελών από της 1.1.1985 για το Σύνδεσμο και την εφημερίδα θα είναι όπως παρακάτω:
1. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ
Ετήσια συνδρομή δρχ. χίλιες (1.000).
2. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ
Ετήσια συνδρομή δολλάρια είκοσι (20).
3. Νομικά πρόσωπα δρχ. χίλιες πεντακόσιες (1.500).
Παρακαλούνται οι κ.κ. συνδρομητές για την τακτική καταβολή της συνδρομής τους.
(Από το Δ. Συμβούλιο)

λαϊότερη πρόταση δημιουργίας, με πολύ λιγότερα χρήματα, δυο ακόμα τάξεων κοντά στο κτίριο των Κληρονόμων Αγγελή, όπου στεγάζονται σήμερα τα σχολεία, πρόταση που έδωσε γενική αποδοχή. Θα ήταν λύση προσωρινή, αλλά ικανοποιητική, που θα επέτρεπε, με ψύχραιμη σκέψη και άνεση χρόνου, να βρεθεί ο κατάλληλος τόπος και χώρος για τη δημιουργία, από την αρχή, του κτιρίου που χρειάζεται. Τελικά, ευχόμαστε η πρόκληση της Γαλαξίας για την οριστική στέγαση των σχολείων του Γαλαξειδιού ν' αποδειχτεί στην πράξη ως η καλύτερη λύση και όχι μια νέα «αμπαλώση», που θα μας οδηγήσει αναγκαστικά σε νέα αδιέξοδα και νέες αναζητήσεις.

ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΑ είναι τα ερωτήματα που μας απευθύνουν αναγνώστες μας και του εσωτερικού και της αλλοδαπής — της Νέας Υόρκης — για την υδροδότηση του Γαλαξειδιού από το ΝΕΡΟ του ΜΟΡΝΟΥ. Κι έχουν δίκιο, αφού όλες οι πληροφορίες που τους δώσαμε, ως τώρα, στηρίζονταν σε διαβεβαιώσεις αρμοδίων, αποδείχτηκαν ανακριβείς. Τον περασμένο Μάιο ο κ. Νομάρχης μας είχε ειπεί ότι τον Αύγουστο του νερού θα ήταν στο Γαλαξείδι. Πάρασε κι ο Αύγουστος κι άλλοι μήνες ως το Δεκέμβριο, που, στο φύλλο μας αυτού του μήνα, ο Πρόεδρος μας κ. Γ. Τσελέ μας βεβαίωνε ότι το νερό θα έρθει «λίαν συνάμωσας». Τώρα σε παράπλευρη ενημέρωσή του υπολογίζει ότι το περίφημο ΝΕΡΟ του ΜΟΡΝΟΥ «πρέπει να το έχουμε πάρει μέχρι το καλοκαίρι». Έτσι, πότε με τους τακτικούς χρόνους, πότε με τα «λίαν συνάμωσας» και τα «πρέπει να το έχουμε» ο καιρός περνάει και το ζήτημα για το Γαλαξείδι ζήτημα του ΝΕΡΟΥ απ' το ΜΟΡΝΟ μένει στο ίδιο νεκρό σημείο, σε βάρος της αξιοπιστίας μας.

Τουτη τη φορά, αν και το «μέχρι το καλοκαίρι» τραβάει πολύ, θέλουμε να πιστεύουμε ότι δε θα έχει άλλη αναστολή το πράγμα. Ας γίνει ό,τι πρέπει για να φτάσουμε στο τέλος, είτε τα γρανάζια της γραφειοκρατίας φτάνει, για να παραμεριστούν, είτε περισσότερη δουλειά χρειάζεται, που, αν γι' αυτό πρόκειται, θα έπρεπε από πολλών καιρό πριν να είχε γίνει. Οδεύουμε προς το Πάσχα, με τη γνωστή συρροή ξένων και έπειτα πηγαίνουμε προς το καλοκαίρι και δεν είναι διόλου τιμητική για την πασίγνωστη πολιτεία μας η ύδρευση της από βυτία. Επί τέλους, οι Γαλαξειδιώτες δε ζητούν την «Αρχαία»! Νερό καθαρό ζητούν, για την υγεία τους και την προσαρμογή τους. Το δικαιούνται, ύστερα από τόσες πολυεπίπλες αναβολές. Και το περιμένουν αμετακίνητοι, τούτη τη φορά, στο χρόνο που τους το υπόσχονται, ως ακραίο σημείο. Ας δούμε, αν αντιλαμβάνονται και οι αρμόδιοι το απλό αυτό πράγμα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Γαλαξείδι 18.2.1985

Αγαπητοί μου Συμπολίτες, Χαιρετίζω τους απανταχού Γαλαξειδιώτες και στέλνω τον χαιρετισμό όλων των Συμπatriωτών μας. Χάρη μου που επικοινωνώ μαζί σας με τον μόνο συνδετικό κρίκο, την εφημερίδα μας «Το Γαλαξείδι». Μέσω λοιπόν της εφημερίδας θέλω να απαντήσω και να σας ενημερώσω στα θέματα που αναφέρεστε στο αρ. 410 φύλλο μηνός Δεκεμβρίου 1984.

Κατ' αρχάς οι πληροφωρισμένοι που ήρθαν στο Γαλαξείδι και επέστρεψαν κοντά σας και σας έδωσαν λανθασμένες πληροφορίες, θα έπρεπε να ρωτήσουν τους αρμόδιους φορείς και συγκεκριμένα την Κοινότητα αρχή, σχετικά με τα θέματα που αναφέρεστε, για να πάρουν σωστές και υπεύθυνες απαντήσεις για την σωστή πληροφόρησή σας.

Σας πληροφορώ τώρα υποθέτω τα ακόλουθα:

1. Ως προς το θέμα της υδρεύσεως του Γαλαξειδιού από τα νερά του Μόρνου. Ως μέλος του Συνδέσμου υδρεύσεως Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού από τα νερά του Μόρνου, ευρισκόμενος προσωπικά και έχω με έγγραφη, τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα σε επαφή με τον πρόεδρο του Συνδέσμου, σε σημείο που έχω γίνει ενοχλητικός. Και τούτο γιατί γνωρίζω πόσο μας καίει το θέμα του νερού. Κατόρθωσα και κόπηκε πίστωση 300.000 δρχ. και μευ έχω

αναθέσει ο κ. Νομάρχης την επίβλεψη της επισκευής του δικτύου υδρεύσεώς μας, από Άγιο Γεώργιο Άμφισσας μέχρι της δεξαμενής Γαλαξειδιού το οποίο εντός ελίου αποπερατώνεται, εύτως ώστε τελειώνοντας το δίκτυο να είναι έτοιμος ο αγωγός για την ύδρευση μας.

Ήδη έχει ετοιμασθεί και η καινούργια δεξαμενή της Κοινότητάς. Το δε νερό από προσωπική μου πείρα και των έσο γνωρίζω πρέπει να το έχουμε πάρει μέχρι το καλοκαίρι.

2. Για το θέμα του Γυμνασίου. Εντός της πόλεως του Γαλαξειδιού παρ' όλες τις προσπάθειες και αναζητήσεις οικοπέδου δεν υπάρχει χώρος τόσο μεγάλος, έσως χρειάζεται για την κατασκευή του Γυμνασίου. Γιαυτό και αποφασίσαμε η Κοινότητα, ο Σύλλογος Καθηγητών, ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων και οι άλλοι Σύλλογοι του τόπου μας παρουσία και του Συμβούλου του Υπουργείου Παιδείας, να μεταφερθεί το Γυμνάσιο και Λύκειο στη Γαλαξία, προσφέροντας το ήμισυ της Γαλαξίας όπου υπάρχουν τέσσερα κτίρια των μαθητικών κατασκήψεων. Τούτο δε παρακαθήθηκε και από το Υπουργείο Παιδείας στη Σχολική Εφορία. Έτσι, θα γίνει επισκευή των υπαρχόντων κτιρίων και θα δημιουργηθούν εκτός σύγχρονες αίθουσες, χώροι Γραφείων, τουαλέτες κλπ.

Ήδη έχει γίνει η μελέτη α-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ Η ΓΑΛΑΞΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Κύριε Διευθυντά, Είναι γεγονός ότι το Γαλαξείδι έχει σήμερα ανάγκη ενός πιο σύγχρονου και πιο ευρύχωρου Σχολείου για να στεγάσει τη μαθητώρα νεολαία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Γυμνασίου - Λυκείου). Δεν καταλαβαίνω όμως γιατί με τόση ευκολία πρέπει να εγκαταλείψουμε κάθε φορά τα σχολικά κτήρια και να αναζητούμε καινούργια, όπως συνέβη με το Δημοτικό του Καποδιστρίου, το Παρεναγωγείο και τώρα με το κτήριο Αγγελή, ενώ θα έπρεπε να τα συμπληρώνουμε και να τα εξωραϊζουμε, ώστε να εκπληρώνουν κάθε φορά τον προορισμό τους. Και όχι ύστερα να κλαίμε πάνω στα χαλάσματα τους και να κάνουμε εράνους για να τα συντηρήσουμε.

Ακόμα θα ήθελα να σημειώσω ότι δεν προτίθεμαι με τούτο το γράμμα μου να ανατρέψω την απόφαση του Συλλόγου των Γονέων και Κηδεμόνων των μαθητών του Γυμνασίου - Λυκείου, για μεταστέγαση του Σχολείου στη Γαλαξία, η οποία μάλιστα όπως πληροφορούμαι βρίσκεται στο στάδιο της υλοποίησης, αλλά να δώσω έμφαση στην ευθύνη να πω ότι η απόφασή τους αυτή ήταν θεοδικαιμένη και έπρεπε να προσέξουν μερικά σημεία. Τα σημεία αυτά τα είχαμε επισημάνει από το καλοκαίρι και τα σημειώνουμε και πάλι τώρα.

Σήμερα όλοι οι μεγάλοι και δαγυνοί μιλάνε για το «Σχολείο της γειτονιάς» και τούτο για να μη προσθέσουν στο σύγχρονο παιδί και το άγχος της μεταβάσεως στο σχολείο, που είναι καθημερινό, μάλιστα με σκληρές καιρικές συνθήκες. Η Γαλαξία το χειμώνα και κάθε μέρα δεν είναι προσελασμένη με τα πόδια, θα χρειαστεί λοιπόν αυτό το πρόσθετο άγχος και στα παιδιά του Γαλαξειδιού επειδή ο Ο.Σ.Κ. (Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων) έδρασε έτοιμη τη λύση του οικοπέδου και των κτηρίων; Έτσι κάθε μέρα θα έχουμε περίπου τις ε-

ξής σκηνές: Τρέχα να προλάβουμε το αυτοκίνητο, περίμενε με βροχή στην πλατεία, έρχεται δεν έρχεται το λεωφορείο, χέλασε και άντε με τα πόδια και άντε εννευρισμός και ωραία χάσαμε την πρώτη ώρα. Μερικοί απαισιόδοξοι παιδιά τρεις μιλάνε για μια μορφή διάσωσης, από την καθημερινή διακίνηση των μαθητών με αυτοκίνητο. Κάπου θέαμα θα υπάρχει κάποια αλήθεια.

Μελετήθηκε άραγε η φοβερή υγρασία της Γαλαξίας και δεδομένου ότι τα ιδιόγεια κτήρια είναι κάτω από τα πανύψηλα πεύκα;

Ακόμα τα παιδιά που θα πηγαίνουν με τα πόδια θα διασχίζουν τις διασταυρώσεις του κυκλοφοριακού κόμβου με καθημερινό τον κίνδυνο από τα τροχαία. Ο κίνδυνος αυτός επισημάνθηκε;

Το Σχολείο για τις μικρές πολιτείες, όπως είναι το Γαλαξείδι, είναι βασικό κύτταρο ζωής. Εκεί στη Γαλαξία το απομονώνουμε τελείως.

Πληροφορηθήκαμε ότι θα διατεθούν τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) για τη διαμόρφωση των σημερινών κτηρίων της Γαλαξίας σε Σχολικά κτήρια και διαχωριστικά κανάλια. Γιατί αυτά τα χρήματα να μη διατεθούν για να συμπληρωθεί και επισκευαστεί το σημερινό κτήριο με ένα ωραίο σχέδιο ώστε και τις σύγχρονες ανάγκες να ικανοποιεί και τη συνέχεια του Σχολείου να διαφυλάξει;

Εύχομαι η λύση Γαλαξίας να αποβεί ωφέλιμη για τα παιδιά μας.

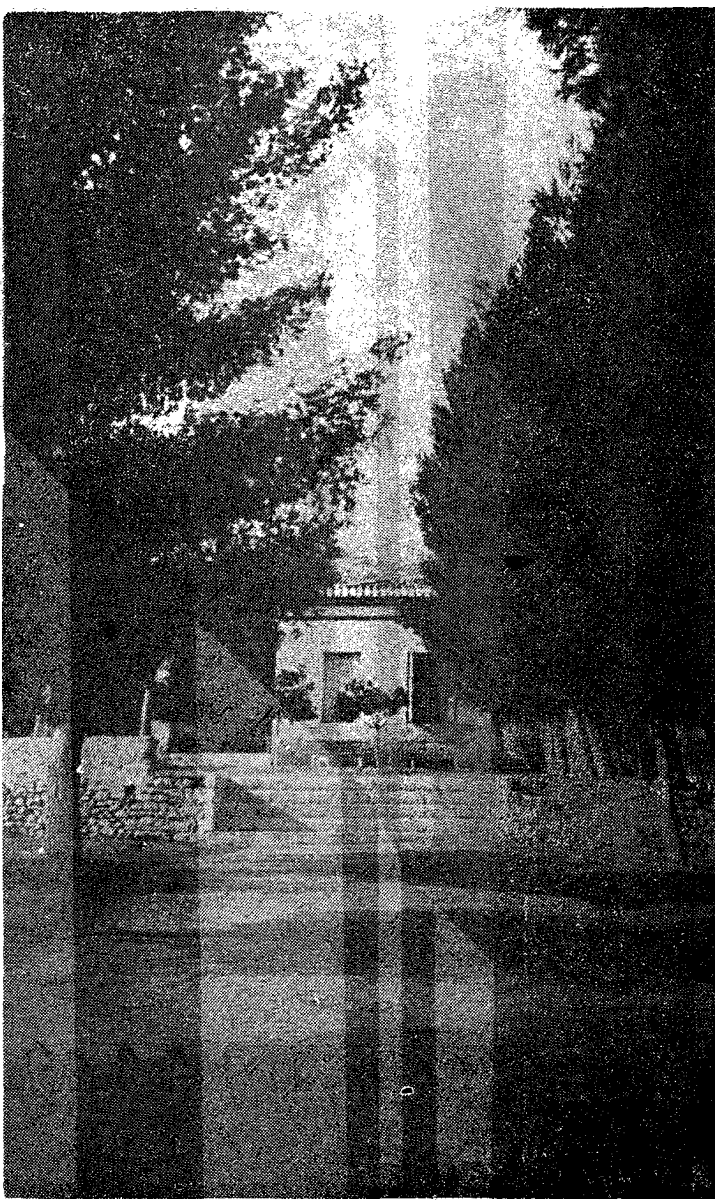
24.2.85

Με τιμή
ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΠΑΔΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Λάβαμε φάκελλο με μακρύ ιστορικό και φωτοτυπίες ιατρικών γνωματεύσεων από τις οποίες προκύπτει ότι: ο πατέρας Χρίστος Τσερούσης, παρά την έντονη θεραπεία με αντιφυματικά παρυσιαί «φωμάτωμα», που έχει ανάγκη χειρουργικής επεμβάσεως στη «Σωτηρία» η μητέρα, Παγώνα Τσουρούκη, έχει υποστεί δύο εγχειρήσεις για νεοπλασματικές επεξεργασίες (εκτεμή ευμεγέθους όγκου δεξιού μηρού και ολική υστερεκτομή μετά των εξαρτημάτων). Στην συνέχεια νοσηλεύτηκε 45 μέρες στο νεοκομείο «Άγιος Σάββας» για όγκο της χοληδόχου κύστεως και υποβλήθηκε σε χολοκυστεκτομή, έχοντας έντονη μεταγεννητική αναμία με κακώς επασκευασμένο το δωρηθέν πατρικό του σπύτι στο Γαλαξείδι. Δεν έχουν κανένα πόρο ζωής και χαρακαλαίνουν. Όποιος θέλει και μπορεί (και πολλοί μπορούμε), ας βοηθήσει για την ανακούφιση της συμπαγώνυμης αυτής δυστυχίας καταθέτοντας την εισφορά του στο Υποκατάστημα Αμπελοκήπων της Εθνικής Τραπεζίας της Ελλάδος (Κηφισίας και Φειδιππίδου) όπου βρίσκεται ανοικτός λογαριασμός με αριθ. 106) 632 270 - 06.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η όμορφη Γαλαξία μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Ιωάννης Κασιόνης και η συμπολίτισσα δ. Θεοδώρα Αθαν. Παπαγεωργίου έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Ο συμπολίτης κ. Γιώργος Αθαν. Παπαγεωργίου και η δ. Μαρία Μαγγαρίδου, από τα Κοίλα Κοζάνης, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θεράμ συγχαρητήρια

ΓΑΜΟΙ

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, Πειραιά, έγιναν οι γάμοι του συμπολίτη κ. Διονυσίου Ζαχ. Τριγυαλά, Αξιωματικού του Λιμενικού Σώματος, με τη δ. Αίμυ Γαβριήλ.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Χαράλαμπος - Ιλισίων, Αθήνας έγιναν οι γάμοι του συμπολίτη Ηλία Ν. Παπαγεωργίου με τη δ. Κλένια Πασούνη.

Θεράμ συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά η συμπολίτισσα Κατερίνα Νικ. Καραγιάννη.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η συμπολίτισσα Μαργαρίτ Σπ. Κατσάντων.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η συμπολίτισσα Ουλμπία Κατσούλη.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ο κ. Λεωνίδας και η κ. Χαρίκλεια Ναθαναήλ, εις μνήμην του αδελφού τους Νικολάου Γ. Μητροπολίτου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Αλέκος και η κ. Ζωή Αρδαρίτη, εις μνήμην του θείου τους Νικολάου Γ. Μητροπολίτου, για την ενοσίχνην του Παρθενοναγίου δρχ. 2.000.

Η κ. Ξένη Α. Σιαδά, εις μνήμην Βιολέττας Θ. Αλεξοπούλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.500.

Η κ. Αργυρώ Χ. Τριγυαλά, εις μνήμην του αγαπητού της φίλου Παρασκευά Πλατώνη, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Αργυρώ Χ. Τριγυαλά, εις μνήμην του αγαπητού της ανεψιού Νικολάου Δροσπούλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Αργυρώ Χ. Τριγυαλά, εις μνήμην του αγαπητού της εξαδέλ-

φρου Ευθυμίου Δροσπούλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Οικ. Παναγιώτη Κόκαβα, εις μνήμην προσφιλών γονέων, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.500.

Η κ. Βούλα Δ. Ξηρού, επ' ευκαιρία εορτής Αγ. Ευθυμίου για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Ο κ. Διονύσιος Σκουλαρίνης, εις μνήμην αδελφής του Ευθυμίας Σκουλαρίνης, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 4.000.

Οι κ. Ματθαίος και Ελένη Κάλσι, εις μνήμην εξαδέλφης των Ελένης Κόκαβα, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Οι κ. Ματθαίος και Ελένη Κάλσι, εις μνήμην εξαδέλφης των Ασημούλας Κουτσοπετάλου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ

Νίκος Α. Καμμένος, στη μνήμη του αγαπητού φίλου Παρασκευά Πλατώνη δρχ. 3.000.

Τάκης και Γαατία Σαρή, στη μνήμη του Παρασκευά Πλατώνη δρχ. 2.000.

Νικόλαος Βλάχης, στη μνήμη του Παρασκευά Πλατώνη δρχ. 1.000.

Γιάννης Ε. Φούσκας, στη μνήμη του αγαπητού φίλου Παρασκευά Πλατώνη δρχ. 2.000.

Γιάννης Ε. Φούσκας, δια τας ανάγκας του Δάσους δρχ. 1.000.

ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΜΕΙΚΗΣ

Στη Γκαλερί «Υδροχόος» τη Δευτέρα 4 Μάρτη 1985 7 - 12 μ.μ. γίνονται τα εγκαίνια της ατεμικής έκθεσης με κεραμεικές επιφάνειες της Κάτιας Μητροπούλου. Θέμα: Πολιτικές - χρόνος - μνήμες. Αναπήρων πολέμου 16 Κλωνάκι τ.κ. 115 21 τηλεφώνω 7223684 - 7222393, πίσω από τη Μονή Πετρώκη, Μαρμάλειο. Διάρκεια έκθεσης 4 - 21 Μάρτη 1985. Ώρες λειτουργίας 10.30 έως 13.30 και το απόγευμα 18.30 έως 21.30, εκτός απογεύματος Σαββάτου και Κυριακής.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο φύλλο της εφημερίδας μας 411, του Ιανουαρίου 1985, και στη στήλη «Η κοπή της πίτας του Συνδέσμου» από λάθος γράφτηκε «το ωραίο επάγγελμα μενταγιόν» αντί του ορθού «το ωραίο ασπένιο μενταγιόν».

Μ.Ο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους όσους συμπαροστώθηκαν με κάθε τρόπο στο θαρό πένθος μας για το θάνατο της λατρευτής μας - μανούλας

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΚΑΒΑ

ευχαριστούμε θερμά. Τα παιδιά της Τάκης και Φανή Κόκαβα, Μίρα Στρατάκη.

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Δια την επισκευήν και διαφόρους ανάγκας

Πέτρος Ηλιακόπουλος δρχ. 5.000
Νικόλαος Α. Καμμένος δρχ. 5.000.

Αντώνης Α. Πλατώνης δρχ. 3.000.

Ανώνυμος δρχ. 1.000.
Χαρίκλεια Α. Πλατή δρχ. 2.000.
Ανώνυμος δρχ. 3.000.

Γεώργιος Ν. Κατσμπούρης δρχ. 4.000.

ΙΕΡΕΑΣ ΣΤΙΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

Πληροφορούμαστε, ότι τοποθετήθηκε από την Ι. Μητρόπολη Φωκίδας ως εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Γαλαξιδίου, ο ιερέας Γεώργιος Δεσφένανος, καθηγητής της Θεολογίας.

Ιωάννης και Αικατερίνη Πατσούλα, εις μνήμην προσφιλών προσώπων δρχ. 5.000.

Παυλίνα Ε. Φούσκα, εις μνήμην γονέων της δρχ. 50.000.

Τους αναπέρα δωρητάς το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμάς και εύχεται πάσαν παρά Θεού ευλογίαν.

Δια το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ο Πρόεδρος
ΧΑΡ. ΓΚΑΛΕΣΤΑΘΗΣ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Την αγαπητή μου ανηψιά δ. Σάμη Νικ. Κορρά φοιτήτρια των Τ.Ε.Ι. που θραβεύθηκε από τη φοίτησή της στο Τεχνικό Λύκειο του Σιδηροκάστρου Ιδρύματος με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. συγχάρω θερμά.

Μίτσα Οικονόμου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Συνέχεια από το προηγούμενο

Ιωάννης Προκαλάμος (περ. υπόλ. 1984) 1985

Βασίλειος Προκαλάμος (περ. υπόλ. 1984) 1985

Ευθύμιος Ποντίδας (περ. υπόλ. 1984) 1985

Σπύρος Ζήσιμος 1984, 85

Καίτη Κυριάκη 1985

Ελπίς Λατσούδη 1985

Γεώργιος Λατσούδης 1985

Μίμης Κούφιας 1985

Ηλίας Ζήσιμος 1985

Φούλα Πίγκου 1985

Χαρίκλεια Ναθαναήλ 1985

Αλέξανδρος Αθανάσης 1985

Δημήτριος Μιχαήλ 1985

Παναγ. Ηλ. Μιχαήλ 1984

Φωφά Μιχαήλ 1984

Μαρία Ι. Πάφλα 1985

Ανδρέας Κούφιας 1985

Νικόλαος Κεραλάς 1985

Μαρία Πορτούλα 1985

Απόστολος Κουφουδάκης 1985

Οικ. Θ. Μιχαήλ 1985

Επιστήμη Αγγελή 1985

Τάσος Ζήσιμος 1985

Ηλίας Ζήσιμος 1985

Ελένη Χατζή 1985

Ιωάννα Χαριτοπούλου 1985

Άρτεμις Παπακωνσταντινοπούλου 1985

Μαρία Καρνέζη 1985

Γεωργία Δημιού 1985

Ευστάθιος Κουστέλης 1985

Ιωάννης Μουσταζοπούλου (περ. διαφ. 84) 1985

Σίμος Λογιάπουλος 1985

Ελένη Μπερεσιάνου 1985

Ιωάννης Βιδάλης (περ. διαφ. 84) 1985

Γεώργιος Τσανουσάκης 1985

Ιωάννης Πατσούλας 1985

Ελένη Πατσούλα 1985

Παναγιώτης Στέφος (περ. διαφ. 1984) 1985

Αχ. Ζαχαράτουλης 1983, 84, 85

Ηλ. Ζαχαράτουλος (περ. διαφ. 84) 1985

Κωμάρα Λαλάση 1985

Ηλίας Γαλάνης (περ. διαφ. 1984) 1985

Χαρ. Γαλάνης (περ. διαφ. 1984) 1985

Κλάρα Δεδούση 1985

Εμμανουήλ Γουρζουζής 1985

Βικτωρία Γουρζουζή 1985

Παρασκευά Αγγουρά 1985

Ιωάννης Μπερεσιάνος 1985

Σταύρος Αλάνδουρας 1985

Αναστάσιος Μπαρτάς 1985

(Εξωτερικού)

Αριστέλης Ραφός 1985

Γεώργιος Κουμπαρούλης (VERDIS) 1985

Μαρία Τσαμπαζή 1985

Παναγιώτης Ματζόρος 1985

Νίκη Δουδή 1985

Παρασκευά Κορέλλης 1985

Αλέξιος Παρδώνης 1985

Νικόλαος Καμμένος 1985

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Εις μνήμην Ελένης Αγ. Κόκαβα:

Οικογένεια Τάκη και Φανής Κόκαβα, αντί στεφάνου δρχ. 4.000.

Οικογένεια Μίτσας και Αργυρή Στρατάκη, επίσης αντί στεφάνου δρχ. 3.000.

Παναγιώτης και Φωφά Κουμπαρούλη, εις μνήμην θείας των Μιργιάς Κατσάντων δρχ. 1.000.

Κώστας και Γούλα Κωνσταντοπούλου εις μνήμην θείας των Μιργιάς Κατσάντων δρχ. 1.000.

Γούλα Κοροζού (το γένος Ν. Κατσάντων) εις μνήμην θείας της Μιργιάς Κατσάντων δρχ. 3.000.

Βούλα Ρούσου (το γένος Ν. Κατσάντων) εις μνήμην θείας της Μιργιάς Κατσάντων δρχ. 3.000.

Νικόλαος Κατσούλης, δια τους σκοπούς του Φιλανθρωπικού δρχ. 3.000.

Ηλίας Κατσούλης, εις μνήμην γονέων του δρχ. 2.000.

Φωτεινή Κατσούλη, εις μνήμην συζύγου της Ευθυμίου Κατσούλη δρχ. 1.000.

Δέσποινα Κατσούλη, εις μνήμην προσφιλών της δρχ. 2.000.

Ζαφειρία Βερνάρδου δρχ. 1.000.

Μερόπη Ρηγοπούλου δρχ. 1.000.

Ελένη Βερνάρδου, εις μνήμην συζύγου της Μιχαήλ Βερνάρδου δρχ. 1.000.

Μερόπη Κωνσταντάρα, εις μνήμην συζύγου της Ανδρέα Κωνσταντάρα δρχ. 1.000.

Μαρουσά Ορφανού, εις μνήμην συζύγου της Γεωργίου Ορφανού δρχ. 300.

Αργυρώ Τριγυαλά, εις μνήμην συζύγου της Χρήστου Τριγυαλά δρχ. 10.000.

Αγάθη Δουραπάνου, Ηγουμένη Ιεράς Μονής Αγίας Αικατερίνης εις μνήμην γονέων, αδελφών και ανηψιών δρχ. 3.000.

Οικογένεια Ν. Τσιάνη, εις μνήμην αγαπημένης συμπεθέρας των Σταυρούλας Σταυροπούλου δρχ. 5.000.

Μάχη Τσιάνη και τέκνα, εις μνήμην προσφιλών συζύγου και πατρός Ανδρέα Τσιάνη δρχ. 2.000 ως και συμπεθέρας των Σταυρούλας Σταυροπούλου δρχ. 1.000.

Εις μνήμην πολυαγαπημένου των αδελφού και θείου Παρασκευά Πλατώνη προσέφεραν:

Οικογένεια Ασημούλας Λουκά Πλατώνη δρχ. 5.000.

Χαρίκλεια και Αρχοντούλα Χρυσικού δρχ. 2.000.

Ιωάννης και Λουίζα Νικολοπούλου δρχ. 3.000.

Μήτσος Πλατώνης δρχ. 2.000.

Γεώργιος και Φιφή Αναστασίου δρχ. 2.000.

Κατίνα Αρνούδη, εις μνήμην του γονού της Παρασκευά Πλατώνη δρχ. 2.000.

Τάκης Στέφος, εις μνήμην προσφιλών του δρχ. 5.000.

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΚΑΙ ΚΑΤΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τίτλος του έργου: Ο ΔΡΟΜΟΣ. Θέμα: Η ερημιά των δρόμων και η ανθρωπότητα. Ένας σταθμός, ένας δρόμος χωρίς διέξοδο, μια μηχανή στο μέρος της καρδιάς και η πόλη που κυριαρχεί πάνω στη ζωή των ανθρώπων. «DIE STRASSE» λοιπόν, μεταφράζει η WICKI KANELAKOPOULOS, σκηνοθετεί ο WERNER WEDEKIND, το θέατρο «DIE INSEL» είναι ένα μεγάλο STUDIO για την προβολή έργων (όχι Γερμανών) συγγραφέων. Περίμερα 25 Φλεβάρη, η συγγραφέας Κωστούλα Μητροπούλου προσκαλεσμένη στο BRAHMSHAUS, εκεί που περνάει η καλοκαιρία του ο Μπαρμς. Έργο σε πέντε ειδικές, πρόσωπα 1, 2 ή και 3 το πολύ σε κάθε εικόνα, η παράσταση έχει στοιχεία κινηματογράφου, ο λόγος γίνεται δράση και εικόνα μαζί, τα πρόσωπα είναι ο Κόσμος σε μικρογραφία. Το κύριο θέμα της Ερημιάς και του Τέλους, είναι το «μυστικό» που επανέρχεται και φτιάχνει αυτό που λέμε σε μια παράσταση «απομόρφωση» και «χωροχρόνο».

Στην Καρλορούη λουφόν, στο «DIE INSEL» THEATER μια παράσταση για κείνους που θα... ξενοχάνει, αφού δεν θα δίνει τις κανονικές μόνο ώρες 5 - 7 ή 7 - 9 μ.μ. παράξενα για τη Γερμανία. Η φιλοξενία στο BRAHMSHAUS διαρκεί όσες μέρες θέλει η συγγραφέας. Και μια σύμπτωση: Οι τρεις προμερές έρχονται η μια κοντά πολύ στην άλλη και κείνο τον καιρό θα βγαίνει το μυθιστόρημά της «Παράσταση για έναν «ΚΕΛΑΡΟ» (το τρίτο μέρος της τριλογίας της «του καταργημένου πάθους».

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΟΒΕ

Ένα ψηφιδωτό από τρία άσπασμα κομμάτια με τους τίτλους «Ο Νικ και ο Λας», «Με το νόμο» και «Ένας ρόλος για κλόουν». Το ιδιαίτερο στοιχείο της παράστασης αυτής που θα κρατάει το 1)3 της ολόκληρης (μαζί με δύο άλλους συγγραφείς, τον Κ. Μουρσελά και τον Μ. Ποντίνα) είναι το καθαρό μονολόγος «κόπος» των τριών αυτών μερών του έργου, που συνδέονται ανάμεσα τους με λέξεις από ένα ψηφιδωτό που «χτίζεται» σιγά σιγά και συνοδεύεται από μουσική και μια γυναικεία φωνή OFF στα ενδιάμεσα των τριών μερών. Με τη λέξη «μονολόγος» εννοούμε το ένα το μοναδικό πρόσωπο επάνω στη σκηνή που περιέχει την τραγική κατάσταση της ερημιάς όλου του κόσμου, απευθύνεται σ' όλο τον κόσμο, είναι όλος ο κόσμος. Τα πρόσωπα είναι σύμβολα και μαζί καθημερινά πρόσωπα που μας περιέχουν. Είναι μια πόρνη που έβαλε φωτιά στη λάμψη πολυκατοικία που ζούσε, για να πάρουν να την περιφρονούν και να της μιλήσουν! Είναι ο άνθρωπος με το καρτόκι που έχασε το σύνταγό του και τον βρίσκει στο νεκροτομείο. Και είναι το τέλος μιας ηθοποιού που παίζει ένα ρόλο για κλόουν, για να την προσέξουν, για να υπάρξει, για να «πεθάνει» παίζοντας. Περίμερα μέσα Μάρτη, Συγγραφέας η Κωστούλα Μητροπούλου. Σκηνοθεσία Μπάμπης Φοροτόνης. Παίζουν η Ελένα Απέργη, Κατερίνα Σαγιά, κ.ά.

Η θεατρική λέσχη στο Μπαράκι (Αγ. Δημητρίου) για πρώτη φορά «ανεβάζει» νεοελληνικό έργο και μάλιστα «προχωρημένο» χωρίς τα γνωστά στοιχεία της ηθογραφίας, και συγγραφέας του είναι η Κωστούλα Μητροπούλου. Το έργο λέγεται «Πολυαγαπημένη μου Μιού - Μιού» από μια φάση που περιέχεται μέσα στο κείμενο και που χαρακτηρίζεται ολόκληρη την εσωτερική «αδιαφορία» των προσώπων του συνδυασμού αυτού έργου. Είναι ένα έργο σε έξη μέρη, όπου η μου-

σική και ο λόγος σε μπαλάντες, είναι ο συνδυασμός κείνος και η «απομόρφωση» του έργου. Παιγμένα και άπαικτα μονόπρακτα, με κωμείαρχο στοιχείο τους, την ερημιά μέσα στην πόλη, δημιουργούν την αίσθηση ενός σκληρού και μαζί ευάλωτου «κοινοτικού», από το θάνατο στη Ζωή και από τον Έρωτα στην Κατάργησή του. Η φθορά, κυρίαρχο στοιχείο αυτής της παράστασης, δημιουργεί τη χαμένη τελεσίδικα Ελπίδα για μια ζωή με όνειρα, ένα είδος απελπισμένης «απομόρφωσης» των όσων γίνονται γύρω μας και μας «απομαρτυρούν».

Το γέλιο μαζί με το κλάμα, η αγάπη μαζί με το θάνατο, η φθορά παράλληλα με την Ελπίδα, το Τέλος μαζί με την αρχή, ένα SPOT πάνω στην ασχήμια της Πόλης που μέσα της ζούμε. Περίμερα τέλος Μάρτη, Σκηνοθεσία Τάσος Κοζάνης, σκηνογράφησε η Κωστούλα Μητροπούλου. Η «ASSOCIATION DES AMIS DE LA GRECE» στο Παρίσι δίνει θρόνο από την ΜΜΕ JOSEPH DZOM και έχει πολιτιστικές δραστηριότητες καλλιτεχνικές, πάντα με θέματα γύρω από την Ελλάδα. Η Α.Δ.Α.Δ.Γ. καλωσορίζει ένα περιοδικό —REVUE πολυεπίδο διγλωσσό (ελληνικά — γαλλικά) με συνεργάτες και από τις δύο χώρες. Η Πρόεδρος J. DORON προσκάλεσε την κεραμίστρια Κάτια Μητροπούλου, για μια έκθεση απεικόνισης αρχικά με φωτογραφίες από την Ελλάδα που χάνεται, διασκορπισμένη στο υλικό που είχε συγκεντρωμένο στο διδύλο της «θέμα για καλή διήγηση» με φωτογραφίες από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Η έκθεση έγινε τον Γενάρη '85 από 10 — 31 σε αίθουσα Δημαρχείου του Παρισιού (SALLE POLYVALENTIE DE LA ROQUETTE) και σε συνάντηση της Κάτιας Μητροπούλου με την ΚΑ DORON, συζητήθηκαν τα θέματα έκθεσης κεραμικών της εκεί, αφού προηγήθηκε η γνωριμία της με το Γαλλικό και Ελληνικό κοινό του Παρισιού και η στενή συνεργασία της με τα «Ελληνικά Χρονικά», το περιοδικό της ASSOCIATION. Αμέσως μετά το Παρίσι, η έκθεση θα μεταφερθεί στη Γερμανία, όπου σε συνδυασμό με το COETHE — INSTITUT της Θεσσαλονίκης, που γιορτάζει τα 2300 χρόνια από την ίδρυση της, θα γίνει παρουσίαση της φωτογραφικής δουλειάς της, κυρίως με θέματα της Θεσσαλονίκης.

Οι φωτογραφίες είναι σε διάσταση 22 X 26 πόντων, με ένα COLLAGE 90 — 60 πόντων, με βάση κύρια που χάνονται σε όλη την Ελλάδα και που θα χρησιμοποιηθεί σαν βασικό στοιχείο στα σημερινά που φτιάχνει για το έργο της αδελφής της Κωστούλας Μητροπούλου «Πολυαγαπημένη μου Μιού — Μιού» που θ' ανέβει, τον Μάρτη '85 από τη Θεατρική Λέσχη Αγ. Δημητρίου Μπαράκι. Η ίδια έκθεση θα γίνει στην Καρλορούη της Γ. Γερμανίας τον Φλεβάρη '85 και τον Νοέμβριο θα μεταφερθεί στο COETHE — INSTITUT Θεσσαλονίκης στα πλαίσια του εορτασμού των 2300 χρόνων. Ακόμα τον Μάη υπάρχει άλλη μία «απομνημόνιο» έκθεση με κεραμικά στην Κρήτη.

ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Το αθάνατο πνεύμα της αρχαίας Ελλάδας, που με το μεγαλείο του καταύγασε την ανθρωπότητα και τη φωτίζει στα βήματα της εξελικτικής της πορείας, μέχρι τις μέρες μας, όχι μόνο δεν άφησε τίποτα σκοτεινό κι ανεξήγητο, αλλά με την έρευνα και το βάθος του στοχασμού του, ανακάλυψε κι έβαλε σε τάξη και τις ηθικές αξίες που διέπουν τον κόσμο και καθορίζουν τη μοίρα του, μέσα στο πέρασμα του χρόνου. Αξίες, που ως τότε έμεναν θαμμένες μέσα στο σκοτάδι της άγνοιας, ή ακόμα και στην επωσιμότητα της σκοπιμότητας, των σκοπιμωδών κατευθύνσεων του αρχαίου κόσμου.

Ανάμεσα στις αξίες που ανακάλυψαν, μελέτησαν και υπηρέτησαν οι Έλληνες είναι και η έννοια της Πατρίδας, που της έδωσαν την πρώτη θέση στην ιεράρχηση των αξιών, εκτιμώντας την αγάπη προς την Πατρίδα —τη φιλοπατρία— σαν τη μεγαλύτερη αρετή.

Η σαφήνεια του Σοκρατικού στοχασμού εκφρασμένη μέσα απ' τον Πλάτωνικό Κριτωνα αλληγορώς τε και Πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμωτέρων εστίν η Πατρίς... δεν αφήνει περιθώρια για αμφισβητήσεις και παρερμηνείες, για τον άνθρωπο τον φρονιμό, για τον άνθρωπο τον φρονιμό.

Πριν από τον Πλάτωνα, η Ομηρική γραφίδα ξεχείλιζε τη λαχρά του νόστου του πολυπλάκερου Οδυσσέα στο νησί του, στα χώματα της Ιθάκης του. (Οδύσσεια Ι - 29). «Εξ ουδέν γλίσκω ης Πατρίδας, ουδέ τοκήων γήνηναι, επίερ και τις απόρρητον πίονα όικον, γαίη εν αλλοδαπή, ναιέει απάνευθε τοκήων». Κι ο Αργύριος Εφταλύτης, φέρνοντας μαζί του κοντά τον Ομηρικό στίχο μας λέει:

«Από πατρίδα και γονιούς γλυκύτερο δεν έχει τίποτ' ο άνθρωπος, κι ας ζει σε πλανημένο μέρος, γης ξενιτιάς κι απομνησ, μακρύνει απ' τους γονιούς τους».

Μια άλλη ποιητική μας μορφή, ο Ανδρέας Κάλβος, στην Ωδή του «Ο Φιλοπατρις» μας εκμυστηρεύεται (στ. γ.): «Ποτέ δε σ' ελησμόνησα, ποτέ. Κι η τύχη μ' έφερε μακριά από σε. Με είδε το πέριπτον του αιώνος εις ένα έθνη...» (στ. κγ.): «Ας μη μου δώσει η μοίρα μου εις ξένην γην τον τάφον. Είναι γλυκός ο θάνατος, μάλλον όταν κοιμηθείς εις την Πατρίδα».

Τ' αποφθέγματα τούτα της αρχαίας και νεότερης ελληνικής σοφίας, έθρεψαν την ψυχή της φυλής μας, που μέσα στην ιστορική της διαδρομή, έδωσε αμέτρητες εκπαιδευτικές αγάτες προς την Πατρίδα, μέχρι και της δυσίας του μεγαλύτερου για τον άνθρωπο αγαθού, του αγαθού της ίδιας του ζωής.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

πό την Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών με προϋπολογισμό 30.000.000. ΙΚόπηκε δε, πίστωση 6.000.000 δρχ. το έργο δημοπρατείται μέχρι αρχάς Μαρτίου '85 και με την υπόσχεση του κ. Νομάρχη το έργο θα έχει ολοκληρωθεί για το νέο σχολικό έτος.

Ως προς το θέμα της αποστάσεως που αναφέρεσθε, δεν νομίζω ότι είναι μεγάλη αλλά και αυτό θα τακτοποιηθεί συγκοινωνιακά.

3. Αφρόδια Υπηρεσία για την έκδοση οικοδομικών αδειών είναι η Δ/νση Πολεοδομίας στην Άμφισσα. Πριν θα έπρεπε η άδεια να θεωρηθεί από την αντίστοιχη Υπηρεσία στην Πάτρα. Τώρα έχει καταργηθεί και εκδίδεται εξ ολοκλήρου από την Υπηρεσία Πολεοδομίας στην Άμφισσα.

4. Πράγματι υπάρχει βιοτεχνία χρωμάτων αυτοκινήτου (σπρέι) στο Γαλαξείδι, η οποία λειτουργεί από ετών με την άδεια της Πολιτείας, σχετικά δε

Εφ'όσον για τις σημερινές μου απαιτήσεις, το πρόσωπο του σημερινού μας Γιάννη Παπαδά, που οι προσφορές του στον τόπο που είδε το φως της ζωής, μετριούνται δέκα με τα μέτρα των όσων διέθετε δυνατότητων σαν άνθρωπος, μαρτυρούν το διαποτισμό της προσωπικότητάς του από τη μαγεία του ιδανικού που λέγεται πατρίδα, που λέγεται ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ.

Γέννημα του Γαλαξειδιού ο Γ. Π. —νέος ακόμα— υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει κι αυτός τον τόπο του κι ακολουθώντας τα καθάρματα των μεταπολεμικών επικοινωνιών των αστρικών κέντρων, και ριζοβολήσει στον Πειραιά, αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Εκεί εργάστηκε, δημιούργησε για πολλά χρόνια, ώσπου κουρασμένος αποσύρθηκε σε μια απομακρυσμένη της Σαλαμίνας για το υπόλοιπο της ζωής του. Όμως σ' όλη αυτή τη χρονική διαδρομή, το Γαλαξείδι, τη μήτρα που τον έφερε στη ζωή, ποτέ δεν τόβγαλε απ' την καρδιά του.

Γνήσιος Γαλαξειδιώτης, διατήρησε την επαφή του μ' όσους μπορούσε συμπολίτες και μ' όσες διέθετε δυνάμεις, πνευματικές, υλικές, ηθικές, δεν έπαψε να δίνει το παρόν.

Το 1979 εξέδωσε με τον τίτλο «Αναδρομές στο παρελθόν» μια σειρά από Γαλαξειδιώτικα ιστορήματα (χρονικό 1915 - 1935), αξιόλογη λαογραφική προσφορά, που με οξύτητα παρατήρησης και λεπτό χιούμορ ζωντάνευε τα ήθη κι έθιμα του Γαλαξειδιού και μ' αδρές πινελιές σκιασάρισε τους χαρακτηριστικούς τύπους που διαμόρφωναν το τοπικό του χρώμα.

Το βιβλίο το εδώρησε στο Σύνδεσμό μας.

Εδώρησε το πατρικό του σπίτι, στο Γαλαξείδι, στην Κοινότητα μας.

Κατά πρόσφατη διαβεβαίωσή του, αφήνει με διαθήκη στο Σύνδεσμό μας ένα ιδιόκτητο κατάστημα στον Πειραιά (με ετήσιο εισόδημα 150.000 δρχ.).

Και τελευταία, (με έκδηλη τασημιά της πίκρας απ' την Οδύσσεια που τον επεφύλαξε η δωρεά του σπαιτού στην Κοινότητα), δωρίζει στο Δήμο Σαλαμίνας, που τον φιλοξένησε, ένα ακόμα περιουσιακό του στοιχείο —το τελευταίο— ένα διαμοριαματάκι στον Πειραιά, με αντάλλαγμα να μετονομαστεί μια κεντρική λεωφόρος του νησιού σε Λεωφόρο Γαλαξειδιού, για να ακούγεται το όνομα της πατρίδας του και έξω από τα φρακτά της όρια.

Στένω σ' αυτή την τελευταία προσφορά, τη σημαντική κι αθάνατη, που αν και αναφέρθηκε στις στήλες της εφημερίδας μας και τονί-

έχει αναφερθεί με επιστολή του, ο ιδιοκτήτης αυτής στο φύλλο 411 Ιανουαρίου 1985.

Για ενημέρωση όλων των συμπατριωτών μας σας πληροφορώ ότι:

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο ενέκρινε πιστώσεις για την πέλη μας:

α) 3.000.000 δρχ. με όριο πληρωμής 2.200.000 για την αποπεράτωση της Πλατείας Χιρλόακ.

β) 2.000.000 δρχ. με όριο πληρωμής 1.500.000 για το Παρθεναγωγείο.

γ) 2.000.000 δρχ. για τη διάνοιξη και διαμόρφωση αγροτικών δρόμων.

δ) 6.000.000 δρχ. ως πρώτη δόση για την κατασκευή του Γυμνασίου.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμώς τον κ. Νομάρχη και το Νομαρχιακό Συμβούλιο και ελπίζουμε στη συνεχή ενίσχυσή των.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Γεώργιος Τσελές

στην ιδιαίτερα από τον Διευθυντή της, ίσως να πέρασε απαρατήρητη από πολλούς, κι ακόμα να χαρακτηρίστηκε ασήμαντη για το Γαλαξείδι.

Όμως για όσους μπορεί να μετράνε ακόμα τη ζωή όχι μονάχα με τη λογική του ένα κι ένα δύο, αλλά και με τη λογική της ψυχής και δονώντας από την ομορφιά και την ευγένεια παρόμοιων εγχειρημάτων, δεν μπορεί παρά να απλώσαν με σεβασμό τη σκέψη τους πάνω από τούτη την πράξη αγάπης του Γ.Π. για τον τόπο του και να του απαγγείλουν ένα θερμότατο Έθνη.

Στο χάος και τη σύγχυση των καιρών μας που απεργάζονται το γαλαξισμα των αξιών και αμφισβητούνται έννοιες σαν της Πατρίδας και της Οικογένειας, τέτοιες πράξεις υποκατούν άλλες διαστάσεις, γίνονται πηγές φωτός. Όταν μάλιστα οι πράξεις αυτές στερούνται και την πιο θεμελί για την ανθρώπινη φύση αδυναμία, τη φιλοσοφία της υστεροφημίας, αφού ο δωρητής δεν δέχτηκε να πάρει ο δρόμος το δικό του όνομα.

Με τη διαπίστωση που μας παρέχει το εγχείρημα του Γιάννη Παπαδά, ότι τον κοσμήει η μεγαλύτερη αρετή, η αρετή της προς την Πατρίδα Αγάπης, του ευχαριστούμε:

Ο Θεός ν' αργήσει να του στερήσει την απύλωση, ν' απενέμει το όραμα του ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ του, που πολύ αγάπησε, με τη ναοτική ευδαιμονία που γεννάει το λυγρό κεφέντο του Παλαμικού στίχου στη θύμησή της Πατρίδας: «Τα πρώτα χρόνια τ' αέξασταν κοντά σ' αερογιάλι».

Στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

στη θάλασσα εκεί τη μεγάλη, και κάθε φορά που μπροστά μου

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
ΚΑΙ Η ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

Οι παρκαμένοι της μεγάλης εξέγερσης του 1821 έβρισκαν τους Γαλαξειδιώτες κατάλληλα προετοιμασμένους για το ξεσηκωμό από τους φιλικούς Δρόσο Βλάχη, Μιλτιάδη Πρίμα, Ηλία Φούντα και Δημ. Λογεθέτη. Χαρακτηριστικό του πατριωτικού φέρνήματος των Γαλαξειδιωτών και της μεγάλης προσφοράς τους είναι το παρακάτω γράμμα του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε' προς τον Επίσκοπο των Σαλώνων Ησαΐα. Διαβάξω:

«Τω επισκόπω Σαλώνων. Θεοφιλέστατε επίσκοπε και αδελφέ Ησαΐα. Γρηγόριος κλπ. —Αμφότερας τας τιμίας επιστολάς δια του αγαθού πατριώτου καπετάνου Φούντα Γαλαξειδιώτου ασφαλώς εδεξάμην και των εν αυταίς τιμών σου λόγων έγνων. Εχεμυθίας, αδελφέ, μεγίστη χρεία και προσφύλαξις περί ναι διάθεσιν, οι γαρ χρόνοι πεινρί εις και εν τωις φιλοπατριώταις έστι και μοχθηρών ζώμη, αφ' ης, ως φωραλέου προβάτου, φυλάττεσθε. Κοινόν γαρ πολλοί μηχανώνται δια της φιλοπλουτίας εγκλημα. Διο την αγαθήν εξελέξω μερίδα κοινολογών μοι, εμπιστευμένους πατριώταις, τα εχεμυθίας δεόμενα. Οι Γαλαξειδιώται, εις συνεχώς επιστέλλει μοι, πεφροντισμένως ενεργούσι, και αφ' ων έργων αδύνατον αντή παντός τιμίου ουδ' ελάχιστον λόγον έρχος οδόντων φυγείν ου μένεν τα σκ, αλλά και τα των εν Μωρέα αδελφών γράμματα κομίζουσι μοι. Η του Παπανδρέου πράξις πατριωτική μεν τοις γινώσκουσιν τα μύχια, κατακρίνεται δε οι μη είδότες τον άνδρα.

Κρύφα υπερασπίσου αυτών, εν φανερό δ' άγνισαν υπεκρίνου, έστι δ' έτε και επικρίνει τοις θεοσεβέσι αδελφοίς και αλλοφύλοις, ιδία πράξιν τον εσζώρη λόγους και υποσχέσεις, αλλά μη παραδεχθώ εις λέοντες στόμα. Άσπασαι συν ταις εμαίς ευχαίς τους ανδρείους αδελφούς, προτρέπων εις κρυφίνοιν δια τον φόβον των Ιεουδαίων. Ανδρωθήτωσαν ώσπερ

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή:

«Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

λέοντες και η ευλογία του Κυρίου κρατύνει αυτούς, εγγύς δε εστί το του Σωτήρος πάσχα. Αι ευχαί της εμής μετριότητας επί της κεφαλής σου αδελφέ μου Ησαΐα. Γεώργιε ακαμάτως και θεία γεώργια δώσει σοι ο Παύφιστος. Κωνσταντινουπόλει 20 Δεκεμβρίου 1820. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ. (Γ. Π. Κρέμος, «Φωκικά», τ. Β' σελ. 102).

Και να σκεφτεί κανείς ότι ο Ηλίας Φούντας, ο «αγαθός» αυτός πατριώτης, πέθανε σχεδόν επαιτών στην Άμφισσα, γύρω στο 1840. Ας είναι...

Η μεγάλη ώρα πλησιάζει. «Και, εν κεφαλίδί ειπείν, από της 12ης Μαρτίου (του 1821), καθ' ην εγένετο η εν τη μονή του σίου Λουκά συνεδρίασις, τα περί τον Παρνασσόν και τον Ελικώνα εσείοντο υπό των Ελλήνων προκαλειφόμενων εις το πεδίο του Άρεως. Η όψις των κατείχαν και αυτών των παιδών εσπέραι ηλλοιούτο επί το πολεμικώτερον· μόνοι οι Τούρκοι ετύφλωτον, διότι ουδέν έβλεπον, ουδέ εις σάκκας πυρίτιδος η πυρολίθων (στουρναριών) περιέβλεπεν εις χείρας αυτών, και· τα ταύτα επί των ζώων εξ Οϊανθής (Γαλαξειδιού)· μάλιστα εν μέση ημέρα εις Άμφισσαν μετεκομίζοντο· ουδένα γραμματεφόρον ουδ' απεσταλμένον συνέλαβον, καίτοι πολυί αυτών καθ' εκάστην σχεδόν μετέβαινον από Λεβαδείας εις Άμφισσαν και τονάπαινον». (Γ. Π. Κρέμος «Φωκικά» τ. Β' σελ. 98).

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή:

«Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Στις 22 Μαρτίου στέλνει στους Γαλαξειδιώτες ο Οδ. Ανδρούσης τη γνωστή επιστολή: «Ηγαπημένε μου Γαλαξειδιώτα:

Έχουμε βέβαια από τον Θεό γραμμένο να αδράξουμε τα άρματα μία ημέρα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας... Εγώ είμαι στο ποδάρ με τα παλληκάρια μου μα δέλω πρώτα να ήμαι βέβαιος το πως θα μας ακολουθήσετε και εσείς αν εσείς κάμετε αρχή από την μια μεριά, και εγώ από την άλλη.

Πάνω στο πιεστήριο

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Φεβρουάριος. Ο Φλεβάρης μας επισκέφθηκε με ωραιοί λιακάδες ώστε να δουν ευκαιρία οι μικροί όντα του ανοιγματος του Τριωδίου, να παραλείψουν με διάφορες αμειβόμενες διτρήνες των καταστημάτων είναι γεμάτες, με μαυροκαρτές καμωμένες με πλαστικό υλικό και να σκαρπουν ανά το Γαλαξείδι την χαράν και την ευθυμία, ιδίως στους επιβάτες των εκδρομικών πούλμαν με νεαρούς και νεαρές διαφόρων Σχολών που ήλθαν στην πατρίδα μας καθώς και πλήθος Ι.Χ. από πρωτίστους και άλλα μέρη της Ελλάδας για να περάσουν εδώ το Σαββατοκύριακο.

Την 10η Φεβρουαρίου και από τις μεσημεριανές ώρες άρχισαν να έρχονται ξένοι με πολλά εκδρομικά πούλμαν και Ι.Χ. για να περάσουν λίγες ευχάριστες ώρες στην πατρίδα μας. Τα καντούνια της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Νικολάου είχαν ζωηρότατη κίνηση από τους επισκέπτες οι οποίοι μετέβαιναν στους Ναούς μας και το Ναυτικό μας Μουσείο για να φανμάσουν ό,τι ωραίο έχει να παρουσιάσει η πατρίδα μας. Την Κυριακή 17η Φεβρουαρίου ο Αθλητικός

Σύλλογος Γαλαξειδίου έδωσε τον ετήσιον χορόν του εις την διοκότη της Πέρας - Πάντας όπου προσήλθαν πλήθος εκδρομικών φιλάθλων από τις γύρω πόλεις οι οποίοι γλέντησαν μέχρι πρωινών ωρών. Ο χορός επέτυχεν πλήρως.

Ήδη πληροφορούμαι ότι θα επακολουθήσουν και άλλες χοροεσπερίδες εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου και άλλων οργανισμών.

Εν τω μεταξύ πολλά κέντρα στο λίστησαν με αποκριάτικες γιορλάντες και μαυροκαρτές, όπως από την Τσιωνοπέμπτη γίνει έναρξη του αποκριάτικου γλέντιου, συνοδεία εγχωρίων μουσικών οργάνων και με τραγουδίστριες, οι οποίες με τα αποκριάτικα τραγούδια των παλιών και νέα, θα ψυχαγωγήσουν το κοινό. Ωστόσο ένα εξοχικό κέντρο παρά τον Προφήτη Ηλία ήνοιξε από τώρα την αποκριάτικη γιορτή με Ρομειολογικά όργανα και τραγουδίστριες, ενώ κάθε δρόμο έξω του κέντρου ψήνονται αρνιά και κοροφίσια για τακτικούς θαμώνες και διερχομένους της Λεωφόρου, που στοματούν για να φάνε ψητό και να πιούν την μπίρα ή το κρασί τους και να χορέψουν.

Στην παραλία άλλα κέντρα έ-

χουν αποκριάτικη όψη, όπου από την Τσιωνοπέμπτη έκαναν έναρξη των εργασιών των, με ρομειολογικά όργανα και καλλιφωνες τραγουδίστριες, που τραγουδούν με πάθος και μεράκι στους θαμώνες του κέντρου παλιά και μοντέρνα τραγούδια, ώστε ο χώρος των κέντρων να γεμίζει κάθε βράδυ καταναλώνοντας μεγάλες ποσότητες ψητού με μπιρά ή κρασί λογής - λογής μέχρι ξενικά ποτά ή κρασιά και μέχρι πρωινών ωρών.

Με την Παρασκευή, επομένη της Τσιωνοπέμπτης και κατά τις απογευματινές ώρες 200 περίπου αγόρια και κορίτσια ντυμένα με λογής - λογής αμφορείς, ένα σωστό ζωντανό μιμουέτο από τα Γαλαξειδιώτικα νεάντα παρήλασαν ανά το Γαλαξείδι, σκορπίζοντας τη χαρά και την ευθυμία, ώστε να καταχειροκροτηθούν από τους διαβάτες. Ήταν ένα ωπληγές θέαμα και μεταφέρω εδώ τα συγχαρητήρια των συμπολιτών μας, γιατί άνοιξε τον κόπο κάτι το πρωτοφανές για την πατρίδα μας και παρακολούθησαν όλοι οι απανταχού τα συγχαρητήριά μας και τον θαυμασμό όλων.

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΑΠΟΚΡΙΑ, ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

(του έκτακτου ανταποκριτή μας)

Η κίνηση τις ημέρες της Αποκριάς—Κ. Δευτέρας ήταν κι εφέτος ζωηρή με το γνωστό ξεχωριστό τόνο που δίνεται τις ημέρες αυτές στο Γαλαξείδι. Παρ' όλο το δυνατό κρύο, τα χιόνια και τις βροχές, οι Γαλαξειδιώτες διασκεδάζαν αρκετά.

— Οι χοροί που έγιναν τα δύο τελευταία Σαββατοκύριακα

όπως του Συλλόγου Προστασίας και Ανάπτυξης του Γαλαξειδίου στη ντιόκετα «Πέρα Πάντα» του Συλλόγου Σχολής Γενέων των μαθητών στο κέντρο «Ανδρικό» σημειώσαν, διασκεδάζαν και σε κέφι και σε προσέλευση κόσμου.

Με επιτυχία επίσης έγινε ο παιδικός χορός «μασκέ» των μαθητών στην αίθουσα Αντών Γρίβα με πολύ ωραία διακόσμηση από τη συμπολιτειακή κ. Έφη Μπαρτσώτα και με δράβωση της καλύτερης στολής και του καλύτερου χορευτή.

Ένα «μπράβο» στις μητέρες για τη δραστηριότητα που έδειξαν στην οργάνωση του χορού.

Χοροί επίσης γίνονταν όλα τα Σαββατοκύριακα των Αποκριών στα καφενεία και εστιατόρια, με λαϊκά όργανα. Και ακούονταν τα κλαρίνα και τα τύμπανα και οι σκντούρια όλες τις ημέρες που μας δόμιναν πολύχρονες παραδόσεις του τόπου μας.

Μαυροκαρδές περιφέρονταν στους δρόμους τις ημέρες αυτές και πήγαιναν στις συγκεντρώσεις στα καφενεία και τα εστιατόρια σκορπίζοντας ευθυμία και χαρά.

Μόνο το έθιμο της φωτιάς που είχε αναβεί τα τελευταία χρόνια, παραλείφθηκε φέτος λόγω της κακοκαιρίας του Φλεβάρη.

Ένα εκδρομικό πούλμαν γεμάτο συμπατριώτες μας του Πειραιά και της Αθήνας—νεούς τους περισσότερους—ήρθαν το Σάββατο της Τυροφάγης με το πολύ χιόνι στην πατρίδα για να περάσουν το αποκριάτικο τριήμερο να διασκεδάσουν μαζί με τους ντόπιους πατριώτες μας. Αλλά και με τα πούλμαν της συγκοινωνίας και με 1 διατικά αυτοκίνητα αρκετοί συμπατριώτες μας ήρθαν για τις γιορτές.

Η λιχιά της Καθαρής Δευτέρας παρ' όλο το δυνατό κρύο επέτρεψε να γίνει το πατροπαράδοτο αλευρομυζευρώμα και

η παρέλαση 4 αρμάτων με ωραίο χιουμοριστικό στοιχείο, Ε-1 κεφαλής ήταν το άρμα με τον Καρνάβαλο με νούμερα και αναπαράστασεις και ακολουθούσαν οι μωτζίουρμεν με τεύμπανα, πίπιζες, κουδούνια που φέτος φαινόταν συγκαταμμένοι στον αλευρομυζευρωπέλο. Γιόρτασαν, διασκεδάζαν και μαζί τους και οι ξένοι επισκέπτες μας, με πολιτισμένο τρόπο

χωρίς καμιά παρεκτροπή. Γι' αυτό και δεν παρατηρήθηκαν επιστάδια που συνέβαιναν τα τελευταία χρόνια και που κάθε άλλο παρά πρόβαλαν την πατρίδα μας. Αυτό οφείλεται στους διοργανωτές, στους καθηγητές του Γυμνασίου - Λυκείου και στους ίδιους τους συμπολίτες μας που πήραν μέρος στις γιορτές.

Σ' ένα άρμα μια κοπέλλα ντυμένη μάγισσας με μια κου-

τάλα στο χέρι προσέφερε στους ξένους επισκέπτες μας στην Πέρα - Πάντα ελιές, τουρσί και άλλα νηοτήσιμα καθώς και λαγάνες. Σε ένα αυτοκίνητο κερνούσαν κρασί. Συγχαρητήρια για την ωραία αυτή πρωτότυπη ιδέα που τιμά το φιλόξενο τόπο μας.

Τα κούλουμα τέλειωσαν με το κάψιμο του Καρνάβαλου και το χορό που ακολουθούσε έξω από το εστιατόριο του Αλέξη με κλαρίνα και σκντούρια. Τους διοργανωτές Συλλόγου Πολιτιστικού και Προστασίας του Γαλαξειδίου, τον επικεφαλής των εκδηλώσεων ακάχοτο Πρόεδρο του Πολιτιστικού κ. Λουκά Γκούλντα καθώς και όλους τους συνέβαλαν για την επιτυχία της γιορτής συγχαίρομαι θερμά και ευχόμεστε και του χρόνου.

Χ.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 3

κάνει κάθε τόσο το αυτοκίνητο και πέφτουν οι έρδιοι επιβάτες κρεμασμένοι από τα λουριά, ο ένας στον άλλο για να αρχίσει μια συζήτηση ότι δεν φταίει αυτός, αλλά ο άλλος, κι ο άλλος ότι φταίει ο παραπέρα, για να καταλήξουν ότι φταίει ο... οδηγός που φρενάρησε το εζήμα για να σταματήσει.

Μια μέρα που καταβόιναν με την κόρη μου από το Μαρούσι με τον ηλεκτρικό, είχε τελειώσει ένα ματς ποδοσφαίρου στο στάδιο της Νέας Ιωνίας και στον σταθμό περιμέναν αρκετοί. Μπήκαν στο βαγόνι και δύο επιβάτες απ' αυτούς άρχισαν τον καθγό. Και να δείτε! Κανένας δεν ενδιαφέρθηκε να τους πει δύο λόγια να ησυχάσουν. Ωρισμένοι γελοίασαν και κοροιδεύονταν. Ένας δυν, που ήταν στρουγγυλοκαθισμένος σε καθίσματα, τους συμβούλευαν να θγουν έξω και να συνεχίσουν τον ταξικό τους. Και όλοι γελοίασαν. Ευτυχώς που βρέθηκε ένας νεαρός, κρεμασμένος από ένα λουρί της οροφής και είπε: «Δεν είναι λύση να τους λέμε να θγουν έξω να συνεχίσουν τον καθγό. Σωστότερη θα ήταν μια προσπάθεια να τους μονοιάσουμε, να τους κάνουμε να σταματήσουν. Και πράγμα παράδοξο κανείς από τους επιβάτες δε γέλασε και αυτοί που μάλλον σταμά-

τησαν όταν άκουσαν τα λόγια, τα φρόνιμα λόγια του νεαρού. Απ' το άλλο το χειρότερο! Το καυκάριο που αναπνέουν οι Αθηναίοι που το θάξεις; Δημιουργεί μια ατμόσφαιρα αποπνιχτική και μάλιστα στους κεντρικούς δρόμους, θα μπορούσα να πω αφόρητη.

Λοιπόν, εδώ είμαστε πολύ καλύτερα, συμπλήρωσε κάποιος από την παρέα.

Έδώ, στο όμορφο Γαλαξείδι μας, είμαστε πολύ υπέροχα. Καθαρή ατμόσφαιρα, γαλάζιος ουρανός, ατμόφι οξυγόνο ανακατεμένο με ιώδιο, καθαρή θάλασσα τώρα που σιγά - σιγά φεύγουν τα καράβια, αληθινά είμαστε υπέροχα. Που μας λείπει το γλυκό νερό, που κι αυτό σε λίγο θα το έχουμε, όπως μας λένε και μας υπόσχονται οι αρμόδιοι.

Γι' αυτό και μας έρχονται κάθε Παρασκευή οι Αθηναίοι, για να περάσουν το Σαββατοκύριακο εδώ και να γλυτώσουν απ' το καυκάριο; πρόσθεσε άλλος.

Ετσι ακριβώς είναι, ολοκληρώσα. Για να γλυτώσουν απ' το καυκάριο και απ' τη ζούγκλα που λέγεται Αθήνα. Και για να ανταποδώσω το κέρασμα που μου πρόσφεραν, είπα και μας έφεραν από ένα κονιάκ να το πιούμε στην υγεία του ωραίου τόπου μας.

Ο ΝΤΟΠΙΟΣ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Φεβρουάριος 1985

Αγαπητοί συμπατριώτες γειά σας,

Είχαμε κατ' αρχάς μ' όλους χρόνια πολλά και ο καινούργιος χρόνος να φέρει σ' όλους μας ειρήνη, ευτυχία στα σπίτια μας και πρόοδο στη δουλειά μας. Στα πλαίσια των γιορτασμών του καινούργιου χρόνου και στην παρουσία μας της Νέας Τόρας, έγιναν από τους διάφορους συλλόγους πλήθος γιορταστικών εκδηλώσεων. Στην Κοινοτική αίθουσα του Αγ. Δημητρίου της Αστροφίας έγινε στις 13 Ιανουαρίου η γιορτή της αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «ΟΛΙΑΝΘΗ» με την ευκαιρία του παραδοσιακού κομμάτος της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Ο φετεινός αυτός γιορτασμός αξίζει να σημειώσουμε ότι είχε τεράστια για τα δεδομένα του συλλόγου μας επιτυχία.

Μπορούσε σε διπλάσιο σε σχέση με τον περσινό γιορτασμό, πλήθος συμπατριωτών μας και σε μια ευχάριστη και συγκινητική ατμόσφαιρα, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας μας κ. Γιώργος Βαρότης έκοψε την πίτα του συλλόγου μας και ευχόθηκε σ' όλους τους παρευρισμένους συμπατριώτες μας υγεία και πρόοδο. Χαρακτηριστικό της μεγάλης συμμετοχής συμπατριωτών μας ήταν η παρουσία Γαλαξειδιωτών από όλες τις πόλεις τους οποίους εί-

χαμε να συναντήσουμε πολλά χρόνια.

Ανάμεσα στους πολλούς συμπατριώτες που διακρίναμε ξεχωρίσαμε την παρουσία του εκλεκτού μας συμπατριώτη Βασίλη Δόγκα απ' το Σικάγο την συνάντησή με τον οποίο πολύ πετυχημένα χαρακτήρισε ο Πρόεδρος μας σαν συνάντησή του αιώνια.

Στην όμορφη αυτή γιορτή του συλλόγου μας παρευρέθησαν ακόμα αντιπρόσωποι του συλλόγου Φθιωτιδίων Αθ. Διάκος καθώς και ο κ. Αθανάσιος Κοτορόζης, Πρόεδρος του συνδικάτου γυναικατών.

Θα ήθελα κλείνοντας το γράμμα μου να τονίσω για μια ακόμα φορά την θαυμάσια και πολύ συγκινητική ατμόσφαιρα που επικράτησε στο μικρό αυτό γλέντι μας και που έδωσε την ευκαιρία σε όλους μας να συσφιχθούμε ακόμα περισσότερο στους δεσμούς μεταξύ μας αλλά και με την γενεαλογία μας το αγαπημένο μας Γαλαξείδι.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς από την παγωμένη Νέα Τόρα.

ΝΙΚΗ ΛΟΥΤΗ

Φεβρουάριος 1985
ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Απεβίωσε στο SAN MATEO - CALIFORNIA, ο συμπατριώτης μας Νίκος Μητροτάλας ή Πά-

τας. Ο θάνατός του πολύ λύπησε όλους τους φίλους του και όλους όσους τον γνώριζαν εδώ. Απώγονος και αυτός από τις παλιές Γαλαξειδιώτικες οικογένειες των Μητροπολιτών ναυπηγών πάντα είχε μέσα του ζωντανή την αγάπη του προς τον τόπο της καταγωγής του. Τα τηλεφωνήματά του πότε στο Σικάγο και πότε στη Νέα Τόρα γινόταν από νοσταλγία για το ιστορικό Γαλαξείδι. Προς τη σύζυγό του, παιδιά του, αδελφή του Χαρίκλεια και συγγενείς εδώ και στην Ελλάδα εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας.

Στο SO. BURLINGTON - VERMONT, απεβίωσε η Μαρία Γ. Χατζηνάνη, σύζυγος του συμπατριώτη μας και μέλους της Αδελφότητας Ουάνη Γιώργου Χατζηνάνη ή Λαγγόνη. Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια προς το φίλο Γιώργο για το χαμό της γυναίκας του, του ευχόμεθα κουράγιο. Επίσης προς το γιόφο Παρασκευά συμμεριζόμεθα τον πόνο για τον απρόωτο χαμό της μάνας του. Ως συμπατριώτης στο πένθος της οικογένειας έγινε κατάθεση στεφάνου στη κηδεία εκ μέρους της Αδελφότητας Ουάνη. Ας είναι αιώνια η μνήμη της. Όλους τους συγγενείς εδώ και στην Ελλάδα συλλυπηόμαστε.
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

Από τα παλιά

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΚΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Ο ξένος που θα επισκεφθεί πρώτη φορά το Γαλαξείδι και ξέρει την ιστορία του θα ζητήσει να του δείξουν να ναυπηγεία του, Σ κ έ ρ α κατά την ονομασία του τόπου.

Σαν δη τα χαρταρισμένα ναυπηγεία που έχει μισοκατασκευασεί ο χρόνος και αντικρύσει το έρημο λιμανάκι και τους δευδωδύς δρόμους του, όπου ρημυγμένα ορχοντόσπιτα υψώνουν το θλιβερό όγκο τους σαν ξεχωριστά μνημεία μακρινής εποχής, θα μελαγχολήσει. Γιατί ξέρει πως κάποτε η μικρή πολιτεία, που φαίνεται τώρα σαν πεθαμένη σ' αυτή την πτυχία του Κορινθιακού, ευτυχούσε.

Ήταν η εποχή που το χρυσάφι έμπαινε άφθονο στο Γαλαξείδι, και στο έρημο τόπο λιμάνι του τα 300 μεγάλα καράβια του ώρθωναν υπερήφανα τα θεώρακα κατάρτια τους και την άνοιξη έφευγαν στους ωκεανούς για το ευτυχισμένο ταξίδι, ενώ στο Γ α λ α ξ ι δ ι, το Ρ ο ξ ί ν ι κ ι τις Π ο υ ν τ ι ε ς - κ ά θ ο ι που περνούσαν τα πλοία και όπου έλο το Γαλαξείδι μαζεφόνταν για να τα κατευδύσει τά-λελαν και Α γ ν ά ν τ ι α - αντηχούσε το θλιβερό τραγούδι του χωρισμού. Οι άνοιξες όμως περνούσαν και οι κάδοι χρόνια τώρα περιμένουν το συγκινητικό πέραςμα. Μάτια δεν θα θουρκώσουν πια εκεί και τα μαντήλια που ο αντίλαλος τους έπαιρνε τον ψίθυρο του πόνου τέσων καρδιών για να τον πάψουν δεν θ' ανεμίσουνε πια.

Η επανάσταση του 21 έρισκε το Γαλαξείδι με 40 πλοία κατά τον Σπυρίδωνα Τριεύπη, ή με 30 όπως γράφει ο Πουκεβίλ. Πολλά απ' αυτά ήταν αρκετά μεγάλα και καλά οπλισμένα, αλλά δεν επρόλαβαν ν' ανταποκριθούν στο μήνυμα των επαναστατημένων νησιωτών. Ο Γούρκος ναύαρχος Ισαχάλ Γεωργιάδης τα απέκλεισε με Γολέκρη το στόλο του, τα έκαψε, έκαψε και το Γαλαξείδι και έσφαξε τους περισσότερους καπεταναύς.

Με όλη την καταστροφή και με ματωμένες ακόμα τις πληγές τους οι Γαλαξειδιώτες δεν έχχαναν το θάρρος τους, και όσες απέμειναν έγραψαν ηρωικές σελίδες στη στεριά. Μια απ' αυτές είναι το χάνι της Γραβιάς, όπου πλείστοι υπερσπιστές του ήταν Γαλαξειδιώτες με τους επαναστατικούς Μητρώοι και Κί ρ κ ο.

Με την εποχή και οι Γαλαξειδιώτες δείχνουν αξιοπρεπή στη ζωτικότητα. Ξαναχτίζουν σε λίγα χρόνια την πόλη τους, διορθώνουν τα οικονομικά τους και αρχίζουν να ξανακονοπούν το στόλο τους στα 1830 με τράις ή όλες 20 πλοία, που τα ναυπηγούσαν στον Πειραιά και την Αίγινα. Τα καράβια δουλεύουν και οι Γαλαξειδιώτες πότε με τα δικά τους και πότε με τα ξένα μαζεύουνε πλούτη, αλλά θέλουνε δικά τους ναυπηγεία. Τον ίδιο χρόνο καλούν απ' την Αίγινα τον ναυπηγό Καλούδη. Αυτός έρχεται στο Γαλαξείδι, κάνει την εγκατάσταση του, ανοίγει τα πρώτα ναυπηγεία στην αγορά, και από τότε τα πλοία χτίζονται στον τόπο. Εκείνη την εποχή πέφτει απ' τα καράβια και η τρικυμία του Καμμένου.

Στα 1848 το Γαλαξείδι έβανει στη γραμμή 100 πλοία, με χωρητικότητα όμως όχι μεγαλύτερη από 200 τόννους. Δύο από τα πλοία αυτά εβάφτισε ο Έθων, όταν στα 1834 πήγε στο Γαλαξείδι: «Την 10ην Σεπτεμβρίου 1834, γράφει ο Καρολίδης, έβανει ο Έθων εις την Άμφισσαν, όπου προσήλθεν επιτροπή Γαλαξειδιωτών παρακαλούσα αυτόν να επισκεφθεί και το Γαλαξείδι, όπερ και επεσκέφθη, παραστάς δε εις την καθέλευσιν δύο ναυπηγουμένων εν τεις νεωρείς του Γαλαξειδίου πλοίων και γενόμενος ανάδοχος αυτών το μεν εκάλεσε «Θηρεσίαν», το όνομα της μητρός του, το δε «Ματιλδών», το όνομα της αδελφής του».

Η παραπάνω χρονολογία η σχετική με την επίσκεψη του Έθωνα στο Γαλαξείδι είναι σίγουρα λανθασμένη, γιατί τότε μόλις είχε ανοιχτή το πρώτο ναυπηγείο. Τα άλλα ανοιχτήρια ανργότερα, ώστε δεν είναι δυνατόν στη χρονολογία αυτή να ήταν έτοιμα για να ριχτούν στη θάλασσα δυο μεγάλα πλοία.

Σχετικά με την επίσκεψη αυτή, καθώς την άκουσα από τον

παιτέρα μου και τον ιατρό και πολιτευτή Ευθύμιο Βλάχη, που ο πατέρας του, στενός φίλος του πάππου μου ήταν ανάμεσα στους Δημοτικούς Συμβούλους που υποδεχτήκανε τον Έθωνα και έγινε κατόπιν Γερουσιαστής, έγινε έτσι:

Όταν ο Έθωνας περιόδευε στην Ελλάδα επισκέφθηκε και την Άμφισσα, όλο το Δημοτικό Συμβούλιο του Γαλαξειδίου με επί κεφαλής τον Δήμαρχο Λευκά Καραλίδαν πήγε να τον χαιρετίσει. (Ο Καραλίδανος ήταν ένας έγκριτος ιατρός σπουδασμένος στη Γερμανία και πολιτευτής. Πρώτος Πρόεδρος ήταν ο πάππος μου Δεδούσης Καρδαβέλλας).

Η εμφάνιση των Συμβούλων, που ήταν όλοι άφογα ντυμένοι με την τελευταία μόδα της εποχής, δηλαδή με ψηλό καπέλο, ρεντιλέτα και βελούδινο γιλέκο, έκανε εντύπωση στον Έθωνα. Όταν μάλιστα ο Καραλίδανος τον προσφώνησε Γερμανικά, ο δε παππούς μου του μίλησε Αγγλικά η έκπληξή του ξεπέρασε κάθε όριο και ζήτησε να επισκεφθεί το Γαλαξείδι. Το σπίτι του Καραλίδανου δεν είχε ακόμη κτιστή και φιλοξενήθηκε στο δικό μας.

Η υποδοχή που έκαναν στον Βασιλέα Έθωνα ήταν, βέβαια, αποθεωτική. Τάπητες στρώθηκαν από την παραλία ως το σπίτι μας. Δέντρα ξεριζώθηκαν και φυτεύτηκαν σε όλο το μακρος του δρόμου απ' όπου θα πέρανε. Κότες της Ρωσίας σφάχτηκαν και με τα διαλεγμένα στήδια τους παρασκευάστηκε η φημισμένη Γαλαξειδιώτικη κατόπητα. Χαβιάρια σε μικρούς πίδαχς προσφέρθηκαν και κάθε είδους κρασιά και λειχουδιές: επάνω όμως απ' αυτά η ανειρητό καρδή Γαλαξειδιώτικη ευγένεια που έκανε τον Έθωνα να μακρύνει την επίσκεψή του.

Στην επίσκεψη αυτή χρωστάει το Γαλαξείδι και το ανόθεο ανέκδοτο: «Το Λουκάς Καραλίδανος Δήμαρχος Γαλαξειδιωτών, που το μαγειρεύει ο εύλογος φθόνος των κατωτερημένων γειτόνων της προηγμένης αυτής πόλιν».

Από τα «ΝΑΥΤΙΚΑ», Δεδούση Ε. Καρδαβέλλα, Αθήνα, 1948, σ. 55 επ.